2025/1904

19.9.2025 г.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2025/1904 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 10 септември 2025 година

относно приемането от Съюза на Споразумението относно тълкуването и прилагането на Договора за Енергийната харта

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 194 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) С решението си от 2 септември 2021 г. по дело C-741/19 ([3]), *Република Молдова/Komstroy* (наричано по-нататък „решението Komstroy“), Съдът на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът на ЕС“) постанови, че член 26, параграф 2, буква в) от Договора за Енергийната харта, одобрен от името на Европейските общности с Решение 98/181/ЕО, ЕОВС, Евратом на Съвета и на Комисията ([4]), трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложим към споровете между държава членка и инвеститор от друга държава членка във връзка с инвестиция, направена от същия инвеститор в първата държава членка, т.е. спорове в рамките на Съюза.

(2) Въпреки решението Komstroy арбитражните съдилища продължават да приемат, че са компетентни, и да постановяват решения по производства в рамките на Съюза, за които като правно основание е посочен член 26, параграф 2, буква в) от Договора за Енергийната харта. Според Съда на ЕС всяко такова решение е несъвместимо с правото на Съюза, и по-специално с членове 267 и 344 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Следователно такива решения не могат да породят правни последици и не е възможно изпълнение за целите на плащането на обезщетение въз основа на такива решения.

(3) Ефективното прилагане на правото на Съюза е засегнато от постановяването на решения, които нарушават правото на Съюза, постановени по арбитражни производства в рамките на Съюза. Следователно съществува риск от стълкновение между Договорите, от една страна, и Договора за Енергийната харта, както е тълкуван от някои арбитражни съдилища, от друга страна, като ако това тълкуване бъде потвърдено от съдилищата на трета държава, то *de facto* би довело до стълкновение на закони, в случаите, когато такива арбитражни решения са въведени в правния ред на трета държава.

(4) Съгласно практиката на Съда на ЕС рискът от стълкновение на закони е достатъчен, за да доведе до несъвместимост на международно споразумение с правото на Съюза. Следователно рискът от такова стълкновение между Договорите и Договора за Енергийната харта следва да бъде отстранен. Приемането на инструмент на международното право под формата на споразумение, в което се излага общото разбиране на страните по него относно неприложимостта на член 26 от Договора за Енергийната харта като основание за арбитражни производства в рамките на Съюза, ще спомогне за отстраняването на този риск.

([1]) Становище от 4 декември 2024 г. (ОВ C, C/2025/776, 11.2.2025 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/776/oj).
([2]) Позиция на Европейския парламент от 18 юни 2025 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 8 юли 2025 г.
([3]) Решение на Съда от 2 септември 2021 г., *Република Молдова/Komstroy*, C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, т. 66.
([4]) Решение 98/181/ЕО, ЕОВС, Евратом на Съвета и на Комисията от 23 септември 1997 г. за сключването от Европейските общности на Договора за Енергийната харта и на Протокола за Енергийната харта относно енергийната ефективност и свързаните екологични аспекти (ОВ L 69, 9.3.1998 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj).

(5) Комисията, действаща от името на Съюза, и държавите членки приключиха преговорите по съдържанието на Споразумението относно тълкуването и прилагането на Договора за Енергийната харта. Общото разбиране, изложено в това споразумение, беше потвърдено и в Декларацията относно правните последици от решението на Съда по делото Komstroy и общото разбиране относно неприложимостта на член 26 от Договора за Енергийната харта като основание за арбитражни производства в рамките на Съюза от 26 юни 2024 г. ([5]).

(6) Следователно Споразумението относно тълкуването и прилагането на Договора за Енергийната харта следва да бъде одобрено, за да може да бъде подписано от Съюза и да се изрази съгласието на Съюза да бъде обвързан от него,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Одобрява се Споразумението относно тълкуването и прилагането на приложения към настоящото решение Договор за Енергийната харта, придружаващо настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Страсбург на 10 септември 2025 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	M. BJERRE

([5]) ОВ L, 2024/2121, 6.8.2024 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/declar/2024/2121/oj.

СПОРАЗУМЕНИЕ ОТНОСНО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ДОГОВОРА ЗА ЕНЕРГИЙНАТА ХАРТА

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ХЪРВАТИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ и

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ

заедно наричани по-долу „страните“,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД Договора за Енергийната харта, подписан в Лисабон на 17 декември 1994 г. ([1]), одобрен на 23 септември 1997 г. от името на Европейските общности с Решение 98/181/ЕО, ЕОВС, Евратом на Съвета и на Комисията ([2]), с последните му изменения,

([1]) Заключителен акт на Конференцията за Европейската енергийна харта (ОВ L 380, 31.12.1994 г., стр. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/998/oj).

([2]) Решение 98/181/ЕО, ЕОВС, Евратом на Съвета и на Комисията от 23 септември 1997 г. за сключването от Европейските общности на Договора за Енергийната харта и на Протокола за Енергийната харта относно енергийната ефективност и свързаните екологични аспекти (ОВ L 69, 9.3.1998 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj).

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД правилата на международното обичайно право, кодифицирани във Виенската конвенция за правото на договорите, съставена във Виена на 23 май 1969 г.,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че с настоящото споразумение членовете на организация за регионална икономическа интеграция по смисъла на член 1, точка 3 от Договора за Енергийната харта изразяват общо разбиране относно тълкуването и прилагането на договор в отношенията помежду им,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че оттеглянето от Договора за Енергийната харта не засяга състава на организацията за регионална икономическа интеграция по този договор, нито изключва интереса от изразяване на общо разбиране относно тълкуването и прилагането на този договор, докато може да се счита, че той поражда правни последици по отношение на оттеглила се страна, и по-специално по отношение на член 47, параграф 3 от Договора за Енергийната харта,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД Договора за Европейския съюз (ДЕС) и Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и общите принципи на правото на Европейския съюз,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че позоваванията на Европейския съюз в настоящото споразумение следва да се разбират и като позовавания на съществувалата преди него Европейска икономическа общност и впоследствие Европейската общност, до замяната на последната от Европейския съюз,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че в съответствие с практиката на Постоянния съд за международно правосъдие ([3]) и на Международния съд ([4]) страните по международно споразумение имат правото да дадат официално тълкуване на правна норма във връзка с това споразумение,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че държавите — членки на Европейския съюз (наричани по-нататък „държавите членки“), са предоставили правото на официално тълкуване на правото на Съюза на Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът на ЕС“), както бе пояснено от Съда на ЕС в решението от 30 май 2006 г. по дело C-459/03, *Комисия/Ирландия* (Mox Plant) ([5]), в което той постанови, че изключителната компетентност за тълкуване и прилагане на правото на Съюза обхваща тълкуването и прилагането на международни споразумения, по които Европейският съюз и неговите държави членки са страни, в случай на спор между две държави членки или между Европейския съюз и държава членка,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че в съответствие с член 344 ДФЕС държавите членки се задължават да не уреждат споровете, отнасящи се до тълкуването или прилагането на Договорите, по начини, различни от предвидените в тях,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че в решението си от 6 март 2018 г. по дело C-284/16, *Achmea* ([6]), Съдът на ЕС постанови, че членове 267 и 344 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба на сключено от държавите членки международно споразумение, съгласно която инвеститор от една от тези държави членки може, в случай на спор във връзка с инвестиции в другата държава членка, да заведе дело срещу последната пред арбитражен съд, чиято компетентност тази държава членка се е задължила да приеме,

КАТО ПРИПОМНЯТ последователно изразяваната позиция на Европейския съюз, че Договорът за Енергийната харта не е предназначен да се прилага в отношения в рамките на Съюза и че намерението на Европейския съюз, Европейската общност за атомна енергия и техните държави членки не е било и не е могло да бъде Договорът за Енергийната харта да поражда задължения между тях, тъй като той е договорен като инструмент на външната енергийна политика на Европейския съюз с цел установяването на рамка за енергийно сътрудничество с трети държави, докато, за сравнение, вътрешната енергийна политика на Европейския съюз се състои от развита система от правила, предназначени да създадат вътрешен пазар в областта на енергетиката, които уреждат единствено отношения между държавите членки в същата област,

([3]) Постоянен съд за международно правосъдие, Въпрос за Jaworzina (полско-чехословашка граница), консултативно становище, [1923 г.] PCIJ Series B, № 8, стр. 37.

([4]) Международен съд (Резерви по Конвенцията за предотвратяване и наказване на престъплението геноцид, консултативно становище, [1951 г.] I.C.J. Reports, 15, стр. 20).

([5]) Решение на Съда от 30 май 2006 г., *Комисия/Ирландия*, C-459/03, ECLI EU:C:2006:345, точки 129—137.

([6]) Решение на Съда от 6 март 2018 г., *Achmea*, C-284/16, ECLI EU:C:2018:158.

КАТО ПРИПОМНЯТ, че в решението си от 2 септември 2021 г. по дело C-741/19, *Република Молдова/Komstroy* ([7]) (наричано по-нататък „решението Komstroy“), потвърдено в становището му от 16 юни 2022 г., 1/20 ([8]), Съдът на ЕС постанови, че член 26, параграф 2, буква в) от Договора за Енергийната харта трябва да се тълкува в смисъл, че не е приложим към споровете между държава членка и инвеститор от друга държава членка във връзка с инвестиция, направена от последния в първата държава членка,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че тълкуването на Договора за Енергийната харта в решението Komstroy се прилага от момента на одобряването на Договора за Енергийната харта от Европейските общности и техните държави членки, тъй като представлява тълкуване от компетентния съд и отразява общ принцип на международното публично право,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че членове 267 и 344 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат тълкуване на член 26 от Договора за Енергийната харта, което позволява споровете между инвеститор от една държава членка, от една страна, и друга държава членка или Европейския съюз, от друга страна, да бъдат уреждани от арбитражен съд (наричани по-нататък „арбитражни производства в рамките на Съюза“),

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че при невъзможност споровете между инвеститор от една държава членка, от една страна, и друга държава членка или Европейския съюз, от друга страна, да бъдат уредени по взаимно съгласие, дадена страна по спора може, както винаги, да реши да го отнесе за уреждане от компетентните съдилища или административни съдилища, в съответствие с националното право, както е гарантирано от общите принципи на правото и зачитането на основните права, залегнали, *inter alia*, в Хартата на основните права на Европейския съюз,

КАТО СПОДЕЛЯТ общото разбиране, изразено в настоящото споразумение, че в резултат на това норма като член 26 от Договора за Енергийната харта не би могла да служи в миналото и не може да служи понастоящем или в бъдеще като правно основание за арбитражни производства, започнати от инвеститор от една държава членка във връзка с инвестиции в друга държава членка,

КАТО ИЗТЪКВАТ ОТНОВО Декларация № 17 относно предимството, приложена към заключителния акт на Междуправителствената конференция, приела Договора от Лисабон, в която се припомня, че Договорите и правото, прието от Съюза въз основа на Договорите, имат предимство пред правото на държавите членки и че принципът на предимство на правото представлява стълкновително правило във взаимоотношенията помежду им,

КАТО ПРИПОМНЯТ следователно, че за да се разреши стълкновение на правни норми, дадено международно споразумение, сключено от държавите членки, съгласно международното право, може да се прилага в отношения в рамките на Съюза само доколкото неговите разпоредби са съвместими с Договорите на ЕС,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в резултат на неприложимостта на член 26 от Договора за Енергийната харта като правно основание за арбитражни производства в рамките на Съюза член 47, параграф 3 от Договора за Енергийната харта не може и не е предвидено да разпростре действието си спрямо такива производства,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в резултат на неприложимостта на член 26 от Договора за Енергийната харта като правно основание за арбитражни производства в рамките на Съюза страни, които са засегнати от висящо арбитражно производство в рамките на Съюза — независимо дали като ответник или като държава членка на инвеститор — следва да сътрудничат, за да осведомят съответния арбитражен съд за съществуването на настоящото споразумение, като по този начин се даде възможност да се направи съответното заключение относно липсата на компетентност на съда,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД освен това, че не следва да се завеждат нови арбитражни производства в рамките на Съюза, и КАТО ИЗРАЗЯВАТ СЪГЛАСИЕ, че ако въпреки това бъде връчено съобщение за арбитраж, страните, които са засегнати от това производство — независимо дали като ответник или като държава членка на инвеститор — следва да сътрудничат, за да осигурят осведомяването на съответния арбитражен съд за съществуването на настоящото споразумение, като по този начин се даде възможност да се направи съответното заключение, че член 26 от Договора за Енергийната харта не може да служи като правно основание за такова производство,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД обаче, че споразуменията и решенията по инвестиционни арбитражни дела в рамките на Съюза, които вече не могат да бъдат отменени и са били изпълнени доброволно или които са били окончателно изпълнени принудително, не следва да бъдат оспорвани,

КАТО ИЗРАЗЯВАТ СЪЖАЛЕНИЕ, че вече са били постановени, продължават да се постановяват и все още биха могли да бъдат постановени решения от арбитражни съдилища по арбитражни производства в рамките на Съюза, образувани във връзка с член 26 от Договора за Енергийната харта, по начин, който противоречи на правото на Европейския съюз, включително съгласно практиката на Съда на ЕС,

([7]) Решение на Съда от 2 септември 2021 г., *Република Молдова/Komstroy*, C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, т. 66.
([8]) Становище на Съда от 16 юни 2022 г., 1/20, EU:C:2022:485, т. 47.

КАТО ИЗРАЗЯВАТ СЪЖАЛЕНИЕ също така, че такива арбитражни решения са предмет на изпълнителни производства, включително в трети държави, че арбитражните съдилища не се обявяват за некомпетентни по висящи арбитражни производства в рамките на Съюза, за които като правно основание е посочен член 26 от Договора за Енергийната харта, както и че арбитражните институции продължават да завеждат нови арбитражни производства и не ги отхвърлят като явно недопустими поради липса на съгласие за отнасяне до арбитраж,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД следователно, че е необходимо да се потвърди отново — изрично и недвусмислено — последователната позиция на страните чрез споразумение, потвърждаващо тяхното общо разбиране относно тълкуването и прилагането на Договора за Енергийната харта, съгласно тълкуването му от Съда на ЕС, в частта му относно арбитражните производства в рамките на Съюза,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че в съответствие с решението на Международния съд от 5 февруари 1970 г. по дело *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited* ([9]) и както бе пояснено от Съда на ЕС в решението Komstroy, някои разпоредби на Договора за Енергийната харта имат за цел уреждането на двустранните отношения,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД следователно, че настоящото споразумение се отнася само до двустранните отношения между страните, а съответно и инвеститори от тези държави членки като договарящи се страни по Договора за Енергийната харта, и че в резултат на това настоящото споразумение засяга само договарящите се страни по Договора за Енергийната харта, по отношение на които се прилага правото на Европейския съюз в качеството му на организация за регионална икономическа интеграция по смисъла на член 1, параграф 3 от Договора за Енергийната харта, и не засяга упражняването от другите договарящи се страни по Договора за Енергийната харта на техните права по този договор, нито изпълнението на техните задължения,

КАТО ПРИПОМНЯТ, че страните информираха договарящите се страни по Договора за Енергийната харта за намерението си да сключат настоящото споразумение,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че като сключат настоящото споразумение и в съответствие с правните си задължения съгласно правото на Европейския съюз, но без да се засяга правото им да предявяват искове, които считат за подходящи, във връзка с разходите, направени от тях като ответници във връзка с арбитражни производства в рамките на Съюза, страните осигуряват пълното и ефективно изпълнение на решението Komstroy и подчертават, че съществуващите арбитражни решения не подлежат на изпълнение, задължението на арбитражните съдилища незабавно да прекратят всички висящи арбитражни производства в рамките на Съюза, задължението на арбитражните институции да не завеждат бъдещи арбитражни производства в рамките на Съюза в съответствие със съответните им правомощия съгласно член 36, параграф 3 от Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, сключена във Вашингтон на 18 март 1965 г., и член 12 от арбитражните правила на Търговската камара в Стокхолм, както и задължението на арбитражните съдилища да обявят липсата на правно основание на арбитражните производства в рамките на Съюза, чието завеждане се иска в тези арбитражни съдилища,

КАТО ОСЪЗНАВАТ, че настоящото споразумение обхваща арбитражни производства между инвеститор и държава, в които участват страните като страни по спорове в рамките на Съюза, основани на член 26 от Договора за Енергийната харта, съгласно която и да е арбитражна конвенция или набор от правила, включително Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави и арбитражните правила на Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове, арбитражните правила на Арбитражния институт към Търговската камара в Стокхолм, арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по международно търговско право и *ad hoc* арбитража, както и

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че разпоредбите на настоящото споразумение не засягат правомощието на Европейската комисия или на държава членка да сезира Съда на ЕС на основание членове 258, 259 и 260 ДФЕС,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

РАЗДЕЛ 1

ОБЩО РАЗБИРАНЕ ОТНОСНО НЕПРИЛОЖИМОСТТА НА ЧЛЕН 26 ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕНЕРГИЙНАТА ХАРТА КАТО ОСНОВАНИЕ ЗА АРБИТРАЖНИ ПРОИЗВОДСТВА В РАМКИТЕ НА СЪЮЗА

ЧЛЕН 1

Определения

За целите на настоящото споразумение се прилагат следните определения:

1) „Договор за Енергийната харта“ означава Договорът за Енергийната харта, подписан в Лисабон на 17 декември 1994 г., одобрен от името на Европейските общности с Решение 98/181/ЕО, ЕОВС, Евратом от 23 септември 1997 г., включително последващите му изменения;

([9]) Решение на Международния съд от 5 февруари 1970 г. по дело *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited* (ICJ Reports 1970 г., стр. 3, параграфи 33 и 35).

2) „отношения в рамките на Съюза“ означава отношенията между държавите членки или между държава членка и Европейския съюз;

3) „арбитражно производство в рамките на Съюза“ означава производство пред арбитражен съд, образувано съгласно член 26 от Договора за Енергийната харта, за уреждане на спор между инвеститор от една държава членка, от една страна, и друга държава членка или Европейския съюз, от друга страна.

ЧЛЕН 2

Общо разбиране относно тълкуването и продължаващата неприложимост на член 26 от Договора за Енергийната харта и липсата на правно основание за арбитражни производства в рамките на Съюза

1. Страните потвърждават, от съображения за по-голяма сигурност, че споделят общо разбиране относно тълкуването и прилагането на Договора за Енергийната харта, съгласно което член 26 от този договор не може и никога не е могъл да служи като правно основание за арбитражни производства в рамките на Съюза.

Общото разбиране, изразено в първа алинея, се основава на следните елементи на правото на Европейския съюз:

а) тълкуването от Съда на ЕС на член 26 от Договора за Енергийната харта, съгласно което посочената разпоредба не се прилага и никога не е следвало да бъде прилагана като основание за арбитражни производства в рамките на Съюза; и

б) предимството на правото на Европейския съюз, припомнено в Декларация № 17, приложена към заключителния акт на Междуправителствената конференция, приела Договора от Лисабон, като правило на международното право, уреждащо стълкновението на правни норми във взаимоотношенията помежду им, в резултат на което при всички случаи член 26 от Договора за Енергийната харта не се прилага и не е могъл да се прилага като основание за арбитражни производства в рамките на Съюза.

2. Страните потвърждават от съображения за по-голяма сигурност, че споделят общото разбиране, че в резултат на липсата на правно основание за арбитражни производства в рамките на Съюза въз основа на член 26 от Договора за Енергийната харта, член 47, параграф 3 от Договора за Енергийната харта не разпростира действието си и никога не е можел да разпростре действието си спрямо такива производства. Следователно член 47, параграф 3 от Договора за Енергийната харта не може да е породил правни последици спрямо отношения в рамките на Съюза, когато държава членка се е оттеглила от Договора за Енергийната харта преди сключването на настоящото споразумение, и няма да породи правни последици спрямо отношения в рамките на Съюза, ако някоя страна се оттегли от Договора за Енергийната харта впоследствие.

3. От съображения за по-голяма сигурност страните изразяват съгласието си, че в съответствие с общото разбиране, изложено в параграфи 1 и 2 от настоящия член, и без да се засяга това общо разбиране, член 26 от Договора за Енергийната харта не се прилага като основание за арбитражни производства в рамките на Съюза и член 47, параграф 3 от Договора за Енергийната харта не поражда правни последици спрямо отношения в рамките на Съюза.

4. Параграфи 1—3 не засягат тълкуването и прилагането на други разпоредби на Договора за Енергийната харта, доколкото те се отнасят до отношения в рамките на Съюза.

РАЗДЕЛ 2

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 3

Депозитар

1. Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз е депозитар на настоящото споразумение (наричан по-нататък „депозитарят“).

2. Депозитарят уведомява страните за:

а) депозирането на всеки документ за ратификация, одобрение или приемане в съответствие с член 5;

б) датата на влизане в сила на настоящото споразумение в съответствие с член 6, параграф 1;

в) датата на влизане в сила на настоящото споразумение спрямо всяка страна в съответствие с член 6, параграф 2.

3. Депозитарят публикува настоящото споразумение в *Официален вестник на Европейския съюз* и уведомява депозитаря на Договора за Енергийната харта, както и секретариата на Енергийната харта за неговото приемане и влизане в сила.

4. Депозитарят приканва депозитаря на Договора за Енергийната харта да уведоми за настоящото споразумение другите договарящи се страни по Договора за Енергийната харта.

5. След влизането му в сила настоящото споразумение се регистрира от депозитаря в Секретариата на Организацията на обединените нации в съответствие с член 102 от Устава на Организацията на обединените нации.

ЧЛЕН 4

Резерви

По настоящото споразумение не може да се изразяват резерви.

ЧЛЕН 5

Ратификация, одобрение или приемане

Настоящото споразумение подлежи на ратификация, одобрение или приемане.

Страните депозират своите документи за ратификация, одобрение или приемане при депозитаря.

ЧЛЕН 6

Влизане в сила

1. Настоящото споразумение влиза в сила 30 календарни дни след получаването от депозитаря на втория документ за ратификация, одобрение или приемане.

2. За всяка страна, която го ратифицира, одобри или приеме след влизането му в сила в съответствие с параграф 1, настоящото споразумение влиза в сила 30 календарни дни след датата на депозиране от тази страна на нейния документ за ратификация, одобрение или приемане.

ЧЛЕН 7

Автентични текстове

Настоящото споразумение е съставено в един оригинален екземпляр на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като всички текстове са еднакво автентични и се депозират в архивите на депозитаря.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО долуподписаните, надлежно упълномощени за целта представители подписаха настоящото споразумение.

Съставено в … на … година.

Кралство Белгия,

Република България,

Чешката република,

Кралство Дания,

Федерална Република Германия,

Република Естония,

Ирландия,

Република Гърция,

Кралство Испания,

Френската република,

Република Хърватия,

Италианската република,

Република Кипър,

Република Латвия,

Република Литва,

Великото Херцогство Люксембург,

Република Малта,

Кралство Нидерландия,

Република Австрия,

Република Полша,

Португалската република,

Румъния,

Република Словения,

Словашката република,

Република Финландия,

Кралство Швеция и

Европейският съюз